

บันทึก

เรื่อง การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๒๖.๔/๑๐๖๗๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙ กำหนดว่า “ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้วเป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลยต่อรัฐสภาด้วย แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่าก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการกับส่วนที่เกินดุลยในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง”

มาตรา ๙ ทวิ กำหนดว่า “เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับแล้ว หรือเมื่อมีกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว แล้วแต่กรณี กับอีก

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้ ฯลฯ”

กระทรวงการคลัง ขอเรียนว่า

๑. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายแบบสมดุล และได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยประมาณการรายได้เท่ากับงบประมาณรายจ่ายวงเงินจำนวน ๙๒๓,๐๐๐ ล้านบาท และต่อมาได้มีการปรับลดงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวโดยอำนาจคณะรัฐมนตรีคงเหลือจำนวน ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และปัจจุบันคาดว่าจะจำเป็นต้องกู้เงินในประเทศมาชดเชยการขาดดุล หากจะต่อไปยังคงขาดดุลงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศก็ได้ผ่อนปรนเงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินแก่ประเทศไทย โดยให้รัฐบาลขาดดุลการคลังได้ประมาณร้อยละ ๑.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

๒. ในอดีตเช่นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ รัฐบาลได้จัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบขาดดุล โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้จำนวน ๒๑๘,๐๐๐ ล้านบาท ประมาณการรายได้จำนวน ๑๘๕,๐๐๐ ล้านบาท ตั้งเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลจำนวน ๓๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีบังคับใช้แล้ว การจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้จำนวนมาก ในขณะที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายตามแผนที่ตั้งไว้ตามงบประมาณรายจ่าย

กระทรวงการคลังจึงขออนุมัติคณะรัฐมนตรีกู้เงินเพิ่มเติมจากที่ได้แถลงต่อรัฐสภาอีกจำนวน ๑๓,๐๐๐ ล้านบาท ในขอบเขตอำนาจการกู้เงินมาตรา ๙ ทวิ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาดังกล่าวข้างต้น กระทรวงการคลังจึงใคร่ขอหารือว่า กรณีงบประมาณรายจ่ายประจำปีตั้งสมดุล เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีประกาศใช้แล้ว ปรากฏว่ารายได้ที่จัดเก็บต่ำกว่าเป้าหมาย กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินชดเชยการขาดดุลหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือโดยฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) และผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ปัญหาที่หารือมานี้สืบเนื่องจากกระทรวงการคลังมีความเห็นเป็นสองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้บังคับแล้ว และปรากฏว่ารายได้ที่จัดเก็บต่ำกว่าเป้าหมาย ทำให้รายจ่ายสูงกว่ารายได้ กระทรวงการคลังย่อมมีอำนาจกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลตามมาตรา ๙ ทวิ^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๗ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่า อำนาจในการกู้เงินของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๙ ทวิ^๒ นั้น ต้องผูกพันกับมาตรา ๙^๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันด้วย กล่าวคือ รัฐบาลต้องเสนองบประมาณแบบขาดดุล และแถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาไว้แล้วตามมาตรา ๙ ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้บังคับแล้ว ปรากฏว่ารายจ่ายสูงกว่า

^๑ มาตรา ๙ ทวิ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับแล้ว หรือเมื่อมีกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วมา แล้วแต่กรณี กับอีก

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง จะใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตราสารอื่นหรือทำสัญญากู้ก็ได้ การออกตั๋วเงินคลังให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินคลัง แต่การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น หรือการทำสัญญากู้ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่จะกู้ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลา กู้ เงื่อนไขและวิธีการต่าง ๆ ในการออกพันธบัตรหรือตราสารนั้น ในกรณีทำสัญญากู้ ให้กระทรวงการคลังประกาศจำนวนเงินที่ได้กู้ ผู้ให้กู้ อัตราดอกเบี้ย ระยะเวลา กู้และสาระสำคัญอื่น ๆ ในสัญญากู้ นั้น

ประกาศกระทรวงการคลังตามความในวรรคสี่ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) ข้างต้น

^๓ มาตรา ๙ ในการเสนองบประมาณนั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้วเป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้งให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลยต่อรัฐสภาด้วย แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่าก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการกับส่วนที่เกินดุลยในทางที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

รายได้ กระทรวงการคลังจึงจะมีอำนาจกู้เงินตามมาตรา ๙ ทวิ ได้ กระทรวงการคลังจึงขอหารือว่า กรณีรัฐบาลเสนองบประมาณแบบสมดุลไว้ และเมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้บังคับแล้ว ปรากฏว่ารายได้ที่จัดเก็บต่ำกว่าเป้าหมาย กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า อำนาจในการกู้เงินของกระทรวงการคลังมีทั้งตามกฎหมายเฉพาะ เช่น พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ.๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ.๒๕๑๙ เป็นต้น และตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ สำหรับปัญหาที่หารือมานี้ เป็นกรณีการกู้เงินภายในประเทศเพื่อชดเชยการขาดดุล ซึ่งอำนาจกู้เงินในกรณีนี้มีการกำหนดขอบเขตไว้ตามมาตรา ๙ ทวิ^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๓

มาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ ได้ถูกบัญญัติขึ้นเป็นครั้งแรกโดยมาตรา ๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๐๓^๖ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงให้การรับและจ่ายเงินแผ่นดินเป็นไปโดยเรียบร้อยและสะดวกต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานการบริหารการคลังที่ดี อำนาจในการกู้เงินในกรณีดังกล่าวกฎหมายกำหนดเงื่อนไขไว้แต่เพียงว่า เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับแล้วและปรากฏว่ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น ต่อมาจึงได้เพิ่มกรณีที่มีการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) ข้างต้น

^๕ มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

“มาตรา ๙ ทวิ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมออกใช้แล้ว ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินมาจ่ายได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

การกู้เงินตามความในวรรคก่อน จะใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตรหรือตราสารอื่นใดก็ได้ตามความเหมาะสม ในกรณีออกตั๋วเงินคลัง ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินคลังในกรณีออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดสกุลเงินตราที่จะกู้ เงื่อนไขหรือวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นรวมทั้งการจัดการทุกอย่างเกี่ยวกับเงินกู้”

^๖ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติบางมาตรายังไม่เหมาะสมควรปรับปรุงให้การรับและการจ่ายเงินแผ่นดินเป็นไปโดยเรียบร้อยและสะดวกต่อการปฏิบัติตามมาตรฐานการบริหารการคลังที่ดี จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ล่วงหน้าไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ด้วย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๒^๗ ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน พ.ศ.๒๕๑๕

อย่างไรก็ตาม โดยที่มาตรา ๙^๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้กำหนดไว้ว่า ในการเสนองบประมาณ หากประมาณการรายรับประเภทรายได้ตามอำนาจกฎหมายที่มีอยู่แล้วมีจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้งไว้ ให้รัฐบาลแถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาด้วย ซึ่งเป็นประเด็นที่อาจทำให้เข้าใจได้ว่าอำนาจในการกู้เงินของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๙ ทวิ^๙ ต้องผูกพันตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย กล่าวคือ การกู้เงินเพิ่มตามมาตรา ๙ ทวิ จะต้องเป็นกรณีการเสนองบประมาณแบบขาดดุลซึ่งมาตรา ๙ กำหนดให้รัฐบาลต้องแถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาก่อนเท่านั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑๐) พิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๙ และมาตรา ๙ ทวิ ต่างเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับวิธีการงบประมาณคนละขั้นตอนกัน กล่าวคือ มาตรา ๙ เป็นเรื่องการควบคุมในขั้นตอนการเสนองบประมาณต่อรัฐสภาว่า ถ้ารัฐบาลเสนองบประมาณแบบขาดดุล ให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาด้วย หากเสนองบประมาณแบบเกินดุลก็ให้แถลงวิธีจัดการส่วนที่เกินดุลนั้นในทางที่เป็นประโยชน์ เนื่องจากในขั้นตอนการเสนองบประมาณ การกำหนดประมาณการรายรับที่คาดว่าจะได้รับในงบประมาณนั้นเป็นเรื่องที่รัฐบาลสามารถประเมินจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นอยู่แล้วก่อนเสนองบประมาณรัฐบาลจึงต้องสามารถชี้แจงได้ว่า จะดำเนินการหาเงินส่วนที่ขาดดุลด้วยวิธีใด กล่าวคือ โดยการกู้เงินหรือการได้รับความช่วยเหลือหรือโดยวิธีอื่น แต่เมื่อมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วหรือมีกรณีต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ และปรากฏว่ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ กรณีย่อมเป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริงเกิดขึ้น

^๗ ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ทวิ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมออกใช้แล้ว หรือเมื่อมีกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น แต่กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม การกู้เงินตามมาตรานี้ในปีหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วมา แล้วแต่กรณี กับอีก

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้

การกู้เงินตามความในวรรคก่อน จะใช้วิธีออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตรหรือตราสารอื่นใดก็ได้ ตามความเหมาะสม ในกรณีออกตั๋วเงินคลังให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยตั๋วเงินคลัง ในกรณีออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น ๆ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดสกุลเงินตราที่จะกู้ เงื่อนไขหรือวิธีการต่าง ๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นรวมทั้งการจัดการทุกอย่างเกี่ยวกับเงินกู้”

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓) ข้างต้น

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) ข้างต้น

ภายหลังจากที่ได้เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี(หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม) ต่อรัฐสภาแล้ว และปรากฏว่ารายได้ที่ประมาณการไว้ไม่สามารถจัดเก็บได้ตามเป้าหมายทำให้รายจ่ายสูงกว่ารายได้ กรณีจึงเข้าสู่ขั้นตอนตามมาตรา ๙ ทวิ ที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้ตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาในชั้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

กรณีตามมาตรา ๙ ทวิ^{๑๐} จึงเป็นการให้อำนาจกระทรวงการคลังในขั้นตอนหลังจากที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือมีการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๖ และปรากฏว่ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ กระทรวงการคลังก็มีอำนาจกู้เงินได้โดยไม่ต้องผูกพันว่า ในขั้นตอนการเสนองบประมาณนั้นจะเสนองบประมาณแบบขาดดุล แบบสมดุล หรือแบบเกินดุล นอกจากนี้ หากมาตรา ๙ ทวิ จะกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะกรณีการเสนองบประมาณแบบขาดดุลไว้แล้วก็คงจะต้องระบุไว้ให้ชัดเจน เนื่องจากตามมาตรา ๙^{๑๑} ก็ได้กำหนดไว้แล้วว่าการเสนองบประมาณได้หลายแบบ และแบบใดต้องแถลงต่อรัฐสภาบ้าง จึงเห็นว่าตามปัญหาที่หารือนี้ แม้ในขั้นตอนการเสนองบประมาณจะเป็นการเสนองบประมาณแบบสมดุล แต่หากปรากฏว่ารายได้ที่จัดเก็บต่ำกว่าเป้าหมาย ทำให้รายจ่ายที่ตั้งไว้สูงกว่ารายได้ กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินได้ภายในขอบเขตตามมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๑๗ คือ กู้ได้ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว แล้วแต่กรณีกับอัตราร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๕๑

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) ข้างต้น

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓), ข้างต้น